

[Udenrigsministeren]

langtfra sige, at vi fuldt ud lever op til princippet om bæredygtig udvikling. Mange eksempler tyder vel på, at vi ikke gør det, og vi ved derfor ganske meget om, hvad bæredygtig udvikling ikke er.

Brundtland-kommissionen præsenterer en ny og udfordrende måde at analysere og vurdere vores udvikling på og giver dermed megen inspiration til det videre arbejde med at sikre, at miljøhensynene indgår med tilstrækkelig vægt i alle beslutninger i vores politiske system.

Kommissionen anbefaler, at ansvaret for miljøpolitikken i højere grad henføres til de organer, som træffer beslutning om økonomiske og erhvervspolitiske forhold, og samtidig slår kommissionen til lyd for nedbrydning af de skarpe sektorskel i vores politik og vores administration.

Regeringen vil fortsætte arbejdet med denne udfordring ved at udarbejde en handlingsplan for opfølgningen af kommissionens anbefalinger og de tilsvarende anbefalinger, vi finder i Miljøspektivet.

Under arbejdet hermed skal vi i Danmark vurdere behovet for ændringer og justeringer i vores politik og i vores administrative proces. Der er behov for, at der udvikles redskaber, som sikrer, at sektorministerier og -myndigheder tilrettelægger deres aktiviteter og deres politik i overensstemmelse med princippet om bæredygtig udvikling.

Handlingsplanen skal bygge på de enkelte sektorministeriers gennemgang af anbefalingerne, og den skal udarbejdes i et samarbejde mellem sektorministerierne Miljøministeriet og Udenrigsministeriet. Den skal således omfatte både nationale og internationale forhold og ikke mindst sammenhængen mellem disse. Brundtland-kommissionen bruger selv udtrykket »en udenrigspolitik for miljøet«.

Regeringen regner med at kunne fremlægge en handlingsplan til debat i Folketinget i løbet af efterårssamlingen 1988.

Forhandling

Helle Degn (S):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for hans besvarelse af forespørgslen og for ministerens handlingsplan. Det er klart, at miljøaspektet i vores politikker er vigtigt. Det var det væsentligste budskab, synes jeg, som udenrigs-

ministeren også hæfter sig ved og specielt også i vores internationale adfærd. Men det stiller jo nogle krav til os i vores egen landbrugs-, fiskeri-, råvare- og energipolitik, og her må vi være villige til handling og også villige til at gå forrest.

Dansk miljøpolitik stemmer godt med Brundtland-rapporten, sagde udenrigsministeren. Ja, det tror jeg at regeringen i høj grad kan takke det alternative flertal for. Flere af de love, ministeren nævnte, er jo ikke engang fremsat her i Folketinget. De skal fremsættes i morgen, og dér kommer regnskabets time for miljøministeren.

I erhvervspolitikken skal vi udvikle nye teknologier, og det forudsætter også en politisk vilje og krav, som regeringen ikke er ret villig til at sætte en politisk indsats bag.

Så skal jeg vende mig til den opfattelse, jeg har fået, Socialdemokratiet har fået, af den plan, der er fremlagt af ministeren.

Vi lever jo i en tid, hvor der via girokort netop nu til støtte for de mange tusinde sultplagede mennesker i Etiopien bliver samlet ind. Enhver af os stiller spørgsmålet: Nyttet det mon noget? Hvordan kan vi blive fri for, at denne sultplage forfølger store dele af befolkningen i dele af verden? De fleste af os ved godt, at det er en lang, sej proces, vi skal i gang med for at skabe en varig forandring. De fleste af os føler en pligt til at være med. Spørgsmålet er, hvordan vi får startet de gode cirkler. Brundtland-rapporten peger på de væsentligste problemer, for det første befolkningstilvæksten.

Siden 1950 er Jordens befolkning blevet fordoblet, og tilvæksten fortsætter. Tag f.eks. Kenya, som fra nu og til år 2000 vil gå fra ca. 20 mio. til ca. 40 mio. mennesker, hvis vi ikke skifter spor. Enhver økonomi-, energi-, landbrugs- og sundhedsplanlægning vil vælte. Danidas og ministerens handlingsplan undlader at beskrive, hvor dystert billedet i virkeligheden ser ud, og hvordan vi konkret skifter spor. Samtidig ved vi, at Jordens fødevarerproduktion – det er det andet store område – er blevet tredoblet, blot ikke til gavn for Kenya. Det er også en udfordring, der skal løftes.

Der er sket en firdobling i forbruget af fossil energi som koks, kul, olie og tørv. Hvorfor fremskriver man ikke behovet for og perspektivet for en forandring?